

“Z zaupanjem se obrni k Mariji”

Kadar bo tvoje srce suho in ne boš vedel, kaj naj rečeš, se z zaupanjem obrni k Devici Mariji. Reci ji: Mati moja Brezmadežna, posreduj zame. Če jo kličeš z vero, ti bo Ona — sredi tiste suhote — dala okusiti božjo bližino. (Brazda, 695)

16. maj

Poglejmo sedaj njegovo blaženo Mater, ki je tudi naša Mati. Na Kalvariji, na morišču, moli. Taka drža pri Mariji ni nekaj novega.

Vedno je ravnala tako, opravljala je svoje naloge, skrbela za svoj dom. Medtem, ko se je ukvarjala z zemeljskimi stvarmi, je ostala pozorna na Boga. Kristus, *perfectus Deus, perfectus homo*, je hotel, da nas tudi njegova Mati, najbolj vzvišeno bitje, milosti polna, potrdi v tej gorečnosti, da bi vedno dvigali svoj pogled k Božji ljubezni. Spomnite se prizora ob oznanjenju: pristopi nadangel, da bi ji posredoval božje sporočilo — oznanilo, da bo postala Božja Mati — in najde jo zbrano v molitvi. Marija je popolnoma zatopljena v Gospoda, ko jo sveti Gabriel pozdravi: *Pozdravljena, milosti polna, Gospod je s teboj!* Nekaj dni kasneje izlije svoje veselje v *Magnificat* — ta marijanski spev, ki nam ga je Sveti Duh posredoval po tenkočutni zvestobi svetega Luka — sad običajnega Marijinega odnosa z Bogom.

Naša Mati je veliko premišljevala o besedah mož in žená iz Stare zaveze, ki so pričakovali Odrešenika, in o dogodkih, v katerih so nastopali. Občudovala je množico čudežev, obilico Božjega usmiljenja do svojega ljudstva, ki je bilo tolikokrat nehvaležno. Ko premišluje o tej nenehno obnavljajoči se nežni ljubezni iz nebes, privrejo iz njenega brezmadežnega srca ljubeče besede: *Moja duša povečuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku, kajti ozrl se je na nizkost svoje dekle. Otroci te dobre Matere, prvi kristjani, so se učili od nje in tudi mi se moremo in moramo učiti. (Božji prijatelji, 241)*
